

І притулилася до смереки,
І задивилася у далеке,
І через мряку у долині
Вірлом пустила очі сині
З верхів Олімпу до Голготи —
Скажи, дівчино, хто ти? хто ти?

Весни аромою пахнуть коси,
З мармуру викуті ноги босі,
А губи в тебе пурпурові,
Мов ті малини у діброві,
І тільки одіж лати й лати...
Скажи: звідкіля і чия ти?

«Якщо цікав, то питайся зорі,
Питайся хвиль у синьому морі,
Питайся вітру степового,
Питайся Господа самого, —
Не маю роду ані хати,
Я називаюсь Пісня, брате».

І притулилася до смереки,
І задивилася у далеке,
І через мряку по долині
Вірлом пустила очі сині,
І одяглася млою-димом,
І відлетіла херувимом.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії»](#), 1990 . [Цикл «Сльота»](#);